

Fest for en buttet båd

TIL SØS

Dansk Grinde Klub holder 25 års jubilæum. Bådtypen, der dermed er ved at være tæt på de magiske 30 år, holder sig stadig i fin form.

AF CHARLOTTE DAMSBO
FOTO: STEEN JACOBSEN

Hun ligner ikke nogen andre. Hun er kort og buttet, hvor de fleste andre har lange slanke linjer, men hun er højt elsket af sine mange ejere. Hun er noget helt specielt, også selv om hun er ved at være en halvgammel sag: Den første Grinde blev bygget i 1974 af bådbyggeren Peter Bruun, der på det tidspunkt havde slået sit navn fast med Spækhuggeren. Han ønskede at lave en båd, der var endnu mere søsikker, og sladreterne tungere fortalte, at det var, fordi han i bund og grund var bange for vand.

Sandt eller ej, så modtog båden i 1977 ID-prisen, og mellem 1974 og 1989 blev der lavet omkring 400 Grinder. Derefter stoppede produktionen, fordi der ikke længere var et marked for den. Moden havde ændret sig, de lange slanke både var mere efterspurgt, men Peter Bruun ønskede ikke at gå på kompromis med sine ideer – formen skulle bibeholdes.

Langt de fleste af de både, han byggede, eksisterer i bedste velgående, og hvert år til pinse kan man se flere af dem samlet på et sted, når Dansk Grinde Klub holder pinsetræf. Den 24. marts holder klubben således 25 års jubilæum i KDYS lokaler i Rungsted Havn.

»De fleste Grinde-ejere er omkring de 50 år, bådtypen appellerer åbenbart ikke så meget til de yngre. Dertil kommer også, at det ikke er billigt at købe båd, og denne her har holdt prisen ganske godt. Jeg købte min i 1977 og gav 195.000 kroner for den, og skal man ud at købe en brugt Grinde, så koster den mellem 225.000 og 275.000 kroner,« fortæller Steen Jacobsen, der er medlem af bestyrelsen i Dansk Grinde Klub.

Klubben har omkring 100 medlemmer, og der findes også en klub i Tyskland og en i Holland.

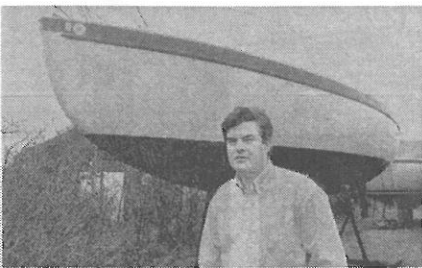
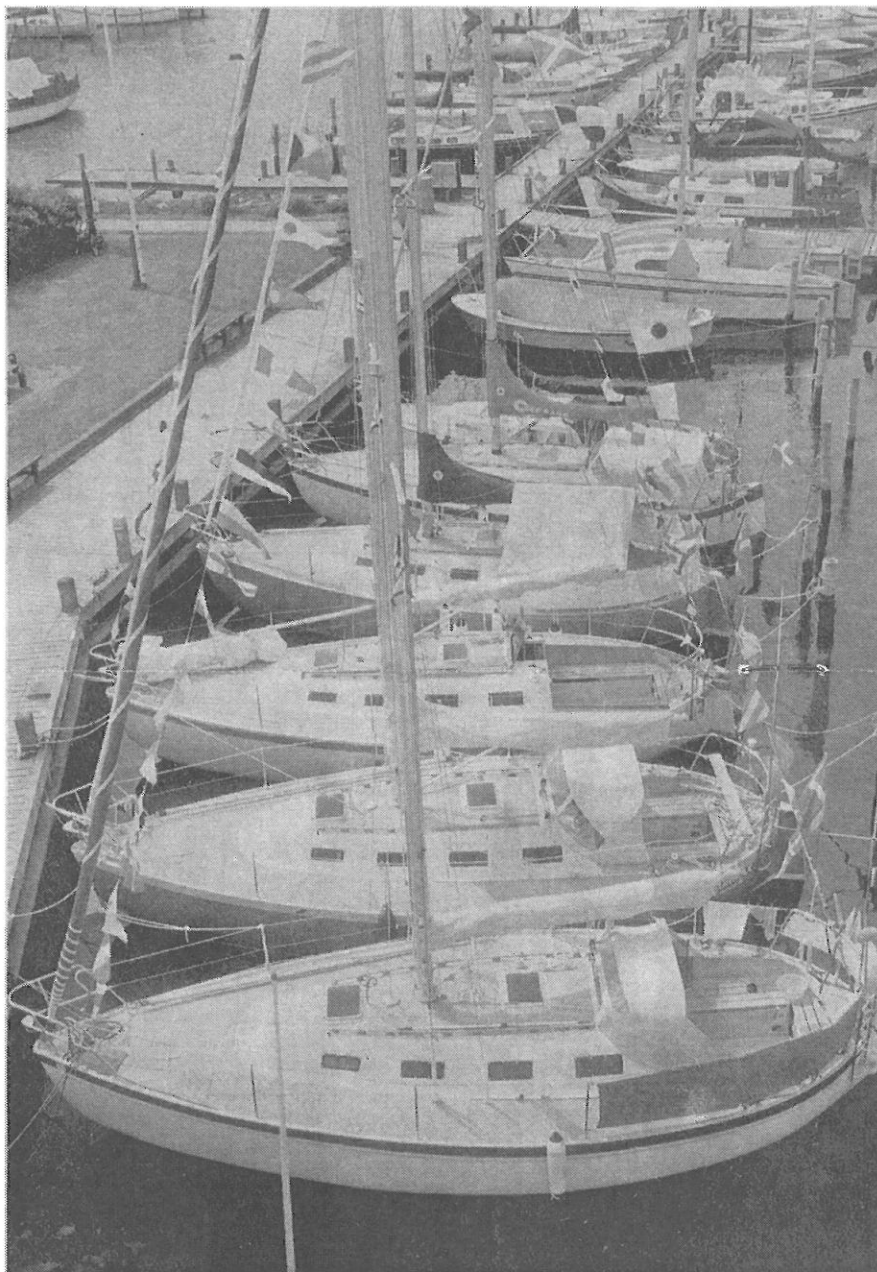
»Vi ved, at der også blev solgt en båd til Hong Kong og fem til De Vestindiske

Øer, men det er tvivlsomt, om de stadig eksisterer. Det er ellers en båd, som holder rigtig godt, når bare man passer på den. Det eneste, jeg har skiftet på min egen båd, er toiletet, men det var, fordi det var lavet af aluminium og var blevet grimt. Ellers er alt originalt – det er det faktisk på de fleste Grinder – og det er vist ret usædvanligt,« siger Steen Jacobsen.

Noget andet, som også kan siges at være lidt usædvanligt, er navngivningen af Grinderne. Som ved fælles tankeoverføring har mange af bådene fået nogle lidt anderledes navne. Blandt navnelisten i Dansk Grinde Klub optræder »Bombardine«, »Lunifax«, »Frynse«, »Gammel Dansk«, »Snigeren«, »Havgrim«, »Gråbjørn«, »Månefisken« og »Gøgereden«. Steen Jacobsens Grinde er døbt »Kjempetorsken«.

»Det navn har jeg måttet høre meget for. Folk er gået forbi den og har spurgt hinanden, om det mon hentydede til bådens ejer eller hans kone? Men det er faktisk, fordi den blev købt i halvjerdsene, hvor filmen »Dødens Gab« kom frem. Samtidig var det meget populært at oversætte alle mulige navne og filmtitler til norsk. Limfjorden blev til Klisterkanalen, og Kattegat blev til Missesundet, og her fik filmen altså titlen »Kjempetorsken«. Jeg havde regnet med at skulle gøre mig i kapsejads og syntes, at navnet lød vældig godt. Båden blev døbt, og min kone fik et rigtigt hajhoved i dåbsgave, og champagneflasken blev knust mod en filmplakat – både fordi det var sjovt, og fordi vi ikke ville skade båden. Så båden fik sit navn, men hvad kapsejadsen angår, blev det aldrig til så meget,« griner Steen Jacobsen.

Til gengæld er »Kjempetorsken« blevet brugt flittigt til alle mulige ture i både ind- og udland, samt naturligvis til træf, hvor bådejerne hygger sig og udveksler erfaringer. For det kan nærmest sammenlignes med at eje en veteranbil.

Bådbygger Peter Bruun har nu købt sin grindeform tilbage, så der igen kan laves skrog efter 12 års pause.

Der bliver som regel kigget lidt, når Dansk Grinde Klub holder pinsetræf, og de buttede både ligger side ved side.

Der skal nusses og pusses, og skulle der endelig ryge en reservedel, så kan det godt være besværligt at skaffe en ny original.

»Største problem er masten. Vi kan ikke gå ind og ændre for meget, for målene skal holdes, ellers kan båden ikke stille op til kapsejads.

Ved Fyn Rundt fik to af Grinde-bådene problemer, fordi deres master røg. Vi har fundet en mast, som ligner, men vi må se, om den kan godkendes,« siger Steen Jacobsen.

Til gengæld er bådbygge-

ren Peter Bruun nu kommet stærkt tilbage.

For et halvt års tid siden opkøbte han reservedelslageret fra Baltic Bådstyr, så han nu sælger reservedele til Grinder.

I de mellemliggende år har han bygget joller, og solgte i 1997 sin form til Skive Bådeværft, som havde planer om at starte en ny produktion af Grinder.

Det blev dog aldrig til noget, og et forsøg på at sælge formen til udlandet strandede også. Derfor startede Dansk Grinde Klub et større

arbejde for at rejse penge til at købe formen, så den kunne komme på museum. Der blev givet tilskud fra Tuborg-fonden, men ingen museer vil have den stående uden at få husleje.

»Vi syntes, at den burde udstilles, fordi den havde fået ID-prisen, men det var åbenbart ikke interessant nok. Men sagen fik en lykkelig udgang, for det endte med, at Peter Bruun selv købte den tilbage, og nu står den i Kvistgård og skal bruges til at støbe skrog,« siger Steen Jacobsen.